

Ljuskronan av kristall och brons från 1940-talet är fransk liksom mattan från 1910 som är köpt på auktion. 1960-talsbordet är Eero Saarins för Knoll. Stolar är från 1950-talet, fyra är av okänt ursprung medan de med armlän är formgivna av den franske modernisten Maxime Old.

Inredningsarkitekten Emilie Bonaventure, till vänster, var det naturliga valet för australiska Melisa Waters när hon skulle inreda sin lägenhet i Paris.

ANTIKT & MODERNT I HJÄRTAT AV PARIS

När flyttfågeln Melisa Waters skulle bryta upp än en gång sålde hon allt och anlidade inredningsarkitekten och konsthistorikern Emilie Bonaventure för en nystart. I den franska huvudstaden öppnade sig en underbar värld av antikviteter för henne. Och den fick sällskap av tidlös modern design.

Av CAMILLA ALFTHAN Foto NICOLAS MATHEUS

Den franska servisen från 1960-talet är köpt i en second hand-butik. Vassen som är formgiven av Enzo Mari lämnade Émilie hos Melisa för att se om hon tyckte om den. Sedan dess har det inte gått en dag utan att den stått på bordet, med friska blommor i.

Ett hörn i köket är inrett med ett bistrobord från 1950-talet med järnfötter och en stadig marmorskiva. Stolarna är från samma årtionde och möbelformgivaren Baumann France medan lampen är en dansk klassiker från 1960-talet: Nova formgiven av den silversmedsutbildade Jo Hammerborg som skapade över 180 lampor i företaget Fog & Mørup.

Genom sin arbetsgivare har australiska Melisa Waters arbetat utomlands länge. Hon har flyttat från stad till stad och hade bort nio år i New York när det var dags att slå ner bopälar i Paris. I samband med det bestämde hon sig för att sälja alla sina möbler och börja om.

Hon fick en våning i sjunde arrondissementet, i ett hus från början av 1900-talet med stuccatur, fiskbensparkett och en eldstad i varje rum. När adressen var ett faktum anlätade hon den franska inredningsarkitekten och konsthistorikern Émilie Bonaventure som Melisa hade läst om i en tidning.

MELISA WATERS ÖNSKELISTA var enkel: kombinera den klassiska franska stilen med modern design och investera i kvalitetsmöbler som hon kunde ta med sig när flyttlasset skulle gå nästa gång.

Antikt och vintage var alltså viktiga element när hon och Émilie Bonaventure började bygga upp lägenheten från grunden. Det första de gjorde var att sätta samman en så kallad moodboard – ett collage av bilder med mera – med inredningsdesignerns förslag till färgskalor och stil. Det var en mix av nya och gamla föremål i kombination med mjuka textilier och inslag av guld, brons, mässing och ljusa träslag. >

På eldstaden i matsalen står antika obelisker och en modern skulptur av Laurence Bonnel.

"Min passion för inredning och antikviteter kommer från barndomen då jag såg hur mamma finkammade marknaden en gång i månaden"

Spegeln är från 1800-talet och det lilla 1950-talsbordet är designat av Mathieu Mategot som Melisa inte kände till tidigare men nu är en ivrig beundrare av. Moutel de Monvels teckningar från 1930-talet ropade Émilie Bonaventure in på en auktion.

Vacker vardag. Den franska soffan är från 1800-talet och duchesse brisén från seklet innan har fått ny klädsel. Kaffebordet och de små borden av glas och brons är från 1950-talet och tillverkade av familjeföretaget Maison Charles, känt för sina lampor och sin design i brons. Ljusstaken är svenskt 1960-tal, liksom golvlampan. På väggen hänger ett guldinramat porträtt från 1700-talet. Tygerna till soffans kuddar kommer från Pierre Frey, Canovas och Dedar.

– Jag skannade av området och sedan gick vi ut på stan tillsammans för att handla. Melisa ville gärna följa med så att jag kunde presentera henne för parisarna, säger Émilie.

Första stopp var den kända antikvitets- och loppmarknaden Marché aux puces de Saint-Ouen där de köpte en soffa från 1800-talet och ett 1700-talsporträtt av en kvinna, inramad av guld och änglar. Riktningen var satt.

– Det var en kall lördagseftermiddag men jag var så glad över mina första köp. Efter det följde många fantastiska dagar när Émilie introducerade mig för sin värld av design och antikviteter, säger Melisa Waters.

Soffan fick sällskap av en duchesse brisén från 1700-talets slut, en vilstol som oftast består av två eller tre delar vilka också kan användas var för sig. Därefter tillbringade de en eftermiddag med att välja möbelyger i butiken Asseyons Nous.

UNGEFÄR 80 PROCENT av hemmet är inrett med äldre möbler. Bland formgivarna finns några namn med fransk koppling som >

Abstrakt konst av holländs expressionist Bram van Velde

ANTIKVITETER I PARIS

Sköna former. Uret av marmor och mässing är från 1700-talet. Bronsskulpturen är antik och på bordet står en mässingsskulptur från 1960-talet.

Antik & Auktion 5/2020

Byrån i sovrummet är relativt ny, kanske från 1980-talet, och försedd med printmotiv inspirerade av Avignon i slutet av 1700-talet. Bonaventure har matchat mönstret med sängens kuddar från Jim Thompson.

möbelarkitekten Maxime Old som var en föregångare i övergången till 1940-talets moderna design och Mathieu Matégot som är känd för sina möbler med metallrör.

Verner Pantons pärlorlampa hade Melisa Waters drömt om länge så när de antligen hittade den slog de till, trots att den saknade delar. De jagade också efter design från Knoll för att ha som motpol till den franska klassicismen.

Skänken i det ena sovrummet är en originalmöbel av Florence Knoll. Den fick de tag i genom en schweizisk handlare. Finske Eero Saarinen som var en av Florence Knolls vänner har med matbordet från Tulpan-serien också fått en plats i inredningen.

VARJE GÅNG EN NY möbel hade inhandlats kom Bonaventure eller hennes team till lägenheten på rue Albert för att se hur den såg ut på plats.

– Vi hittade mycket från 1940- och 1950-talen som representerar den stil som slog igenom på världsutställningen i Paris >

”Vi hittade mycket från 1940- och 1950-talen, i den stil som slog igenom på världsutställningen i Paris 1937”

Den handmålade stolen är norditaliensk och från 1940-talet, fotografierna är tagna av Michael Kenna.

Kuddarna på sängen är från Teixidors. Den större kudden är klädd med tyg från Pierre Frey. Lamporna är Bert Karlbys. Kina-pendlar för Lyfa från 1960-talet.

1937. Mathieu Matégot-bordet är speciellt liksom teckningarna av Moutet de Monvel som jag valde som uttryck för fransk klassicism. Det övergripande målet var inte att skapa ett hem med signaturer, utan att uttrycka en stil, säger Emilie Bonaventure.

– Min passion för inredning och antikviteter kommer från barndomen då jag såg hur min mamma finkammade marknaden en gång i månaden, fortsätter hon. Vi hamnade i de mest otroliga miljöer och träffade människor som alltid hade spännande historier att berätta om de olika föremålen. Det handlar inte bara om sakerna, utan också om historierna de bär på.

SOM PROFESSIONELL INREDNINGSDISIGNER går Emilie Bonaventure igenom utbudet varje vecka, om inte varje dag. Nackdelen med de många intrycken är att hon inte alltid kommer ihåg föremålets ursprung eller historia. Hennes kontakter är dessutom välbevarade hemligheter. Men hon kan i alla fall säga så mycket som att den stora loppmarknaden i Saint-Ouen – den är ett måste.

Byrån är original, Florence Knoll och 1960-tal. Ovanför hänger en bild från 1920-talet av en anonym konstnär.

”Det handlar inte bara om sakerna, utan också om historierna de bär på”

Även i Melisas sovrum i eldstad bevarad och vid hänger Verner Pantons lampa som hon drömt o

ANTIK & AUCTION

